NORAKSTS
Lieta Nr.A 42291205
AA43–0571–08/10

# SPRIEDUMS
## Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008.gada 26.maijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja M.Osmane,
tiesneši S.Gintere un E.Puriņš,

piedaloties pieteicējas akciju sabiedrības „Rīgas piena kombināts" pārstāvei *V.C.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei Sanitai Zviedrei,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz akciju sabiedrības „Rīgas piena kombināts" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2005.gada 13.aprīļa lēmuma Nr.19/9944 atcelšanu daļā, sakarā ar Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 27.marta spriedumu.

## Aprakstošā daļa

[1] Laika posmā no 2004.gada 15.novembra līdz 2005.gada 9.februārim Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Lielo nodokļu maksātāju pārvalde veica a/s „Rīgas piena kombināts" komplekso nodokļu auditu.

Pamatojoties uz audita rezultātiem un audita pārskatā veiktajiem secinājumiem, VID Lielo nodokļu maksātāju pārvaldes direktore 2005.gada 11.februārī pieņēma lēmumu Nr.9.2./177, ar kuru noteica samazināt pievienotās vērtības nodokli (turpmāk – PVN) par 2002.un 2003.gadu Ls 1395,00, papildus aprēķināt PVN par 2002.un 2003.gadu Ls 34362,24, papildus aprēķināt PVN soda naudu par 2002.un 2003.gadu Ls 33634,18, noteikt pienākumu papildus iemaksāt budžetā Ls 66601,36, t.sk., PVN Ls 32967,18 un PVN soda nauda Ls 33634,18, samazināt 2002.gada zaudējumus par Ls 30218,00 un 2003.gada zaudējumus par Ls 5593,00.

[2] Nepiekrītot VID Lielo nodokļu maksātāju pārvaldes direktores lēmumam, a/s „Rīgas piena kombināts" to apstrīdēja VID ģenerāldirektoram, lūdzot atcelt lēmumu daļā, kas attiecas uz papildus neatskaitāmā PVN priekšnodokļa Ls 32063,43 apmērā un PVN soda naudas Ls 32063,43 apmērā noteikšanu.

VID ģenerāldirektors ar 2005.gada 13.aprīļa lēmumu Nr.19/9944 (turpmāk arī – pārsūdzētais lēmums) atstāja negrozītu VID Lielo nodokļu maksātāju pārvaldes direktores 2005.gada 11.februāra lēmumu Nr.9.2./177 tā pārsūdzētajā daļā.

[3] 2005.gada 13.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts a/s „Rīgas piena kombināts" (turpmāk arī – pieteicēja) pieteikums par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu daļā, kas attiecas uz papildus neatskaitāmā PVN Ls 32063,43 apmērā un soda naudas Ls 32063,43 apmērā noteikšanu. Pieteikumā norādīts, ka apstrīdētais lēmums pārsūdzētajā daļā atzīstams par prettiesisku šādu apstākļu dēļ:

[3.1] VID nepamatoti secināja, ka pieteicēja netika nodrošinājusi atsevišķu to preču un pakalpojumu uzskaiti, kas izmantoti tikai apliekamo darījumu veikšanai. Tā rezultātā tika koriģēts atskaitāmā PVN priekšnodokļa lielums un soda naudas apmērs. VID pamatojums neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem, jo ne audita pārskatā, ne VID lēmumā par audita rezultātiem, ne arī pārsūdzētajā lēmumā nav minēts neviens fakts, uz kura pamata varētu secināt, ka pieteicēja nav nodrošinājusi atsevišķu to preču un pakalpojumu uzskaiti, kas izmantoti tikai apliekamo darījumu veikšanai.

VID ignorēja un auditā nenorādīja faktu, ka kopš 2001.gada 2.marta pieteicēja ir ieviesusi atsevišķu ar PVN apliekamo un neapliekamo darījumu uzskaiti. Audita pārskatā un pārsūdzētajā lēmumā nav norādīts PVN uzskaites sistēmas kritēriju tiesiskais pamats. VID nevērtēja būtisku lietas apstākli, ka pieteicējas ar PVN neapliekamie darījumi, uz kuriem pamatots PVN pārrēķins, nav saistāmi ar pieteicējas pamatdarbību, un pieteicējai auditētajā periodā nebija šiem darījumiem nekādu izdevumu, par kuriem būtu atskaitīts priekšnodoklis.

[3.2] Audita pārskatā un pārsūdzētajā lēmumā nav izvērtēti fakti, ka pieteicēja VID ir iesniegusi dokumentus, kas pierāda, ka pieteicēja ir ieviesusi atsevišķu ar PVN apliekamo un neapliekamo darījumu uzskaiti, kurā atšifrēts ar PVN apliekamo darījumu saturs, kurā paskaidrots par gada proporcijas aprēķināšanu.

VID veiktās PVN deklarācijas pārbaudes izlases kārtībā rezultātā tika nepilnīgi izvērtēta informācija par neapliekamo darījumu struktūru un būtību.

Izvirzot īpašus, likumā neparedzētus kritērijus pieteicējas uzskaites sistēmai, VID ir rīkojies prettiesiski un iejaucies pieteicējas kompetencē, tādējādi pārkāpjot VID metodisko norādījumu „Par PVN aprēķināšanu un uzskaiti grāmatvedībā" 121.punktu. Tādējādi pārkāpta Administratīvā procesa likuma (turpmāk –APL) 16.pantā ietvertā prasība iestādei ievērot un piemērot iekšējo normatīvo aktu.

[3.3] Pieteicēja arī norāda, ka nav ievērotas APL 67.panta otrās daļas 4. un 5.punkta prasības attiecībā uz administratīvā akta obligātajām sastāvdaļām, ir pārkāpti APL 15.panta septītās daļas nosacījumi par vispārējo tiesību principu piemērošanu. Ir pārkāpts APL 5.pantā nostiprinātais privātpersonas tiesību ievērošanas princips, nav izpildītas APL 62.panta

pirmās daļas prasības noskaidrot un izvērtēt pieteicējas viedokli un argumentus, nav ievērots arī APL 8.pantā ietvertais tiesību normu saprātīgas piemērošanas princips, APL 7.pantā ietvertais tiesiskuma princips, APL 9.pantā ietvertais patvaļas aizlieguma princips, APL 11.pantā ietvertais likuma atrunas princips, kā arī APL 12.pantā ietvertais demokrātiskās iekārtas princips.

[4] VID (turpmāk arī – atbildētājs) rakstveida paskaidrojumos Administratīvajai rajona tiesai norāda, ka pieteikumā minētie fakti ir nepamatoti un pretrunā ar lietā nodibinātajiem faktiem.

[4.1] Likuma ,,Par pievienotās vērtības nodokli" 6.panta pirmās daļas 17.punkta „a" un „d" apakšpunktā noteikts, ka ar pievienotās vērtības nodokli neapliek finansiālos darījumus, tajā skaitā: kreditēšanu (arī līzinga kreditēšanu) un naudas aizdevumu piešķiršanu un kontroli, kā arī pakalpojumus, kas saistīti ar galvojumiem, garantijām un to uzraudzību, ko veic kredīta piešķīrējs; ieguldījumus kapitālā, kas veikti naudā, kā arī vērtspapīrus un pakalpojumus, kas saistīti ar vērtspapīru izlaišanu, glabāšanu, atsavināšanu un pārvaldīšanu.

Ministru kabineta 2001.gada 14.augusta noteikumu Nr.374 ,,Likuma ,,Par pievienotās vērtības nodokli" normu piemērošanas kārtība" 79. punktā noteikts, ka likuma 6.panta pirmās daļas 17.punkta „a" apakšpunktā minētās kreditēšanas un naudas aizdevumu piešķiršanas un kontroles pakalpojuma vērtība ir kredīta procentu un kredītiestāžu komisijas maksas vērtība.

Savukārt minēto noteikumu 85.punktā noteikts, ka likuma 6.panta pirmās daļas 17.punkta „d" apakšpunktā lietotais termins ,,ieguldījumi kapitālā" attiecināms uz sabiedrību ar ierobežotu atbildību daļām, kooperatīvo un paju sabiedrību pajām, ieguldījumiem akciju sabiedrību pamatkapitālā, ieguldījumiem līgumsabiedrību kapitālā, kā arī uz tiesībām uz ārvalstu uzņēmumu kapitāla daļām vai ienākumu sadali, ja tās nav fiksētas akciju vai obligāciju veidā.

Likuma ,,Par pievienotās vērtības nodokli" 6.panta pirmās daļas 23.punktā noteikts, ka ar pievienotās vērtības nodokli neapliek nekustamā īpašuma, arī zemes, pārdošanu, izņemot nelietota nekustamā īpašuma pirmo pārdošanu.

[4.2] Minētā likuma 10.panta desmitajā daļā noteikts, ja iegādātās preces un saņemtie pakalpojumi tiek izmantoti gan apliekamu, gan neapliekamu darījumu veikšanai vai ja nav nodrošināta to atsevišķa uzskaite, atskaitāmā priekšnodokļa daļu taksācijas periodā aprēķina, izmantojot šādu proporciju: skaitītājā - veikto apliekamo darījumu vērtība bez nodokļa (ieskaitot to darījumu vērtību, kas apliekama ar nodokļa 0 procentu likmi); saucējā - kopējā veikto darījumu vērtība bez nodokļa (skaitītājā ietverto darījumu un saskaņā ar šā likuma 6.panta pirmo daļu neapliekamo darījumu vērtību summa).

No pārbaudes materiāliem redzams, ka a/s ,,Rīgas piena kombināts" 2003.gada janvāra - decembra PVN deklarācijās bija uzrādījusi saņemtos

procentus par izsniegtajiem aizdevumiem fiziskām un juridiskām personām Ls 17511,32, jūnija PVN deklarācijā bija uzrādījusi ieguldījumu citas juridiskas personas statūtu kapitālā Ls 55000,00, kā arī augusta un oktobra PVN deklarācijās uzrādījusi realizētos nekustamos īpašumus kopumā par Ls 167500,00.

Pārbaudes laikā netika konstatēts, ka 2003.gadā a/s ,,Rīgas piena kombināts" grāmatvedībā būtu nodrošinājusi to preču un pakalpojumu atsevišķu uzskaiti, kas tika izmantoti apliekamo un neapliekamo darījumu nodrošināšanai.

[4.3] Likuma ,,Par pievienotās vērtības nodokli" 11.panta sestajā daļā noteikts, ka apliekamā persona nodokļa deklarāciju par taksācijas gadu iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam līdz nākamā gada 1.maijam. Nodokļa deklarācija par taksācijas gadu Valsts ieņēmumu dienestam iesniedzama arī tajā gadījumā, ja apliekamā persona darbojusies nepilnu gadu.

Ministru kabineta 2001.gada 14.augusta noteikumu Nr.374 ,,Likuma ,,Par pievienotās vērtības nodokli" normu piemērošanas kārtība" 158.punktā noteikts, ka, piemērojot likuma 11.panta sesto daļu, apliekamā persona, kura gada laikā ir veikusi gan ar nodokli apliekamus, gan neapliekamus darījumus, pirms gada deklarācijas iesniegšanas pārrēķina darījumu proporciju (atbilstoši likuma 10.panta devītajai, desmitajai un vienpadsmitajai daļai) kopumā par gadu un, ja nepieciešams, koriģē atskaitāmā priekšnodokļa apmēru, un iemaksā nodokli budžetā līdz pēctaksācijas gada 1.maijam.

Tā kā a/s ,,Rīgas piena kombināts" 2003.gadā bija veikusi ar PVN apliekamus un neapliekamus darījumus, tad VID Lielo nodokļu maksātāju pārvalde pamatoti pārrēķināja darījumu proporciju kopumā par 2003.gadu saskaņā ar Ministru kabineta 2001.gada 14.augusta noteikumu Nr.374 ,,Likuma ,,Par pievienotās vērtības nodokli" normu piemērošanas kārtība" 158.punktu un pamatoti papildu nomaksai budžetā par 2003.gadu aprēķināja PVN Ls 621,16.

[4.4] Likuma ,,Par nodokļiem un nodevām" 38.pantā noteikts, ja nodokļu maksātājs nepiekrīt nodokļu administrācijas aprēķinātajam nodokļu maksājumu lielumam, pierādījumus par nodokļu maksājumu lielumu nodrošina nodokļu maksātājs.

Tā kā a/s ,,Rīgas piena kombināts" VID ģenerāldirektoram nav iesniegusi pierādījumus, ka 2003.gadā grāmatvedībā būtu nodrošinājusi to preču un pakalpojumu atsevišķu uzskaiti, kas tika izmantoti apliekamo un neapliekamo darījumu nodrošināšanai, kā arī nav pierādījusi, ka nav atskaitījusi priekšnodokli saistībā ar izsniegtajiem aizdevumiem fiziskām un juridiskām personām, ieguldījumu citas juridiskas personas statūtu kapitālā un realizētiem nekustamajiem īpašumiem, tad VID Lielo nodokļu maksātāju pārvalde pārbaudes rezultātā pamatoti veica atskaitāmā priekšnodokļa pārrēķinu

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 27.marta spriedumu a/s „Rīgas piena kombināts" pieteikums apmierināts. Spriedums pamatots ar tālāk norādītajiem motīviem.

[5.1] Tiesa konstatējusi, ka no 2004.gada 15.novembra līdz 2005.gada 9.februārim VID Lielo nodokļu maksātāju pārvalde veica pieteicējai komplekso nodokļu auditu par 2002. un 2003.gadu. Pārbaudes laikā VID konstatēja, ka a/s „Rīgas piena kombināts" 2003.gadā bija veikusi ar PVN apliekamus un neapliekamus darījumus, bet nekonstatēja, ka grāmatvedībā būtu nodrošināta to preču un pakalpojumu atsevišķa uzskaite, kas izmantoti apliekamo un neapliekamo darījumu nodrošināšanai.

Tā kā a/s „Rīgas piena kombināts" 2003.gadā bija veikusi ar PVN apliekamus un neapliekamus darījumus, tad VID Lielo nodokļu maksātāju pārvalde pārrēķināja atskaitāmo priekšnodokli saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta desmitās daļas nosacījumiem un papildu nomaksai budžetā a/s „Rīgas piena kombināts" aprēķināja PVN Ls 32024,03 un soda naudu Ls 32024,03.

Pieteicēja uzskata, ka VID nepamatoti secinājis, ka pieteicēja netika nodrošinājusi atsevišķu uzskaiti to preču un pakalpojumu, kas izmantoti tikai apliekamo darījumu veikšanai. Tā rezultātā nepamatoti tika koriģēts atskaitāmā PVN priekšnodokļa lielums un soda naudas apmērs. Ne audita pārskatā, ne VID lēmumā par sākotnējiem audita rezultātiem, ne arī VID ģenerāldirektora lēmumā nav minēts neviens fakts, uz kura pamata varētu secināt, ka pieteicēja nav nodrošinājusi atsevišķu to preču un pakalpojumu uzskaiti, kas izmantoti tikai apliekamo darījumu veikšanai.

VID nav vērtējis tādu būtisku lietas apstākli, ka pieteicējas ar PVN neapliekamie darījumi, uz kuriem pamatots PVN pārrēķins, nav saistāmi ar pieteicējas pamatdarbību, un pieteicējai auditētajā periodā nebija šiem darījumiem nekādu izdevumu, par kuriem būtu atskaitīts priekšnodoklis.

[5.2] VID papildus aprēķināto PVN un soda naudu pamatojis ar to, ka pieteicēja nav ievērojusi likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta 10.daļas nosacījumus, tādējādi saskaņā ar minētā likuma 35.panta otro daļu, ja nodokļa deklarācijā ir samazināta aprēķinātā budžetā maksājamā nodokļa summa vai palielināta no budžeta atmaksājamā nodokļa summa, nodokļu administrācija aprēķina un par labu budžetam no nodokļu maksātāja piedzen samazināto nodokļa summu un soda naudu tās apmērā.

Tiesa atzinusi, ka gadījumos, ja samazināta budžetā maksājamā nodokļu summa vai palielināta no budžeta atmaksājamā nodokļa summa, VID jāizdod obligātais administratīvais akts, kura saturs paredzēts piemērojamā tiesību normā, bet VID amatpersonām lēmumā jāpamato, ka ir iestājušies tiesību normā paredzētie nosacījumi.

Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta desmitā daļa paredz: ja iegādātās preces un pakalpojumi tiek izmantoti gan apliekamu, gan neapliekamu darījumu veikšanai un ja nav nodrošināta to atsevišķa uzskaite, atskaitāmā PVN priekšnodokļa daļu taksācijas periodā aprēķina, izmantojot šādu proporciju: skaitītājā – veikto apliekamo darījumu vērtība bez nodokļa,

saucējā – kopējā veikto darījumu vērtība bez nodokļa (skaitītājā ietvertie darījumi kopā ar neapliekamajiem darījumiem).

Savukārt minētā likuma 10.panta devītā daļa nosaka: ja apliekamā persona veic gan apliekamus, gan neapliekamus darījumus un ja ir nodrošināta atsevišķa to preču un pakalpojumu uzskaite, kas tiek izmantoti tikai apliekamo darījumu veikšanai, par šīm iegādātajām precēm un saņemtajiem pakalpojumiem samaksātais priekšnodoklis atskaitāms no budžetā maksājamās nodokļa summas, nepiemērojot šā panta desmitajā daļā minēto proporciju.

Tiesa atzinusi, ka lietā pastāv strīds, vai pieteicējai atbilstoši tās veiktajai apliekamo un neapliekamo darījumu nodrošinošo darījumu uzskaitei bija jāpiemēro likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta desmito daļu (proporcijas aprēķins), vai tas bija tiesīgs to nedarīt atbilstoši 10.panta devītajai daļai.

[5.3] No pārbaudes materiāliem redzams, ka a/s ,,Rīgas piena kombināts" 2003.gada janvāra - decembra PVN deklarācijās bija uzrādījusi saņemtos procentus par izsniegtajiem aizdevumiem fiziskām un juridiskām personām Ls 17511,32, jūnija PVN deklarācijā bija uzrādījusi ieguldījumu citas juridiskas personas statūtu kapitālā Ls 55000,00, kā arī augusta un oktobra PVN deklarācijās uzrādījusi realizētos nekustamos īpašumus kopumā par Ls 167500,00.

Tiesa atzinusi, ka lietā nav strīda, ka pieteicēja ir veikusi gan ar PVN apliekamus, gan neapliekamus darījumus. Strīds lietā pastāv par to, vai pieteicēja bija nodrošinājusi to preču un pakalpojumu atsevišķu uzskaiti, kas tika izmantoti apliekamo un neapliekamo darījumu nodrošināšanai.

Tiesa konstatējusi, ka kā izriet no procesa dalībnieku paskaidrojumiem, tad likums nenosaka, kādā veidā un kārtībā jānodrošina preču un pakalpojumu atsevišķā uzskaite, tas atstāts paša uzņēmuma ziņā. VID norādīja, ka pieteicēja VID ģenerāldirektoram nav iesniegusi pierādījumus, ka 2003.gadā grāmatvedībā būtu nodrošinājusi to preču un pakalpojumu atsevišķu uzskaiti, kas tika izmantoti apliekamo un neapliekamo darījumu nodrošināšanai, kā arī nav pierādījusi, ka nav atskaitījusi priekšnodokli saistībā ar izsniegtajiem aizdevumiem fiziskām un juridiskām personām, ieguldījumu citas juridiskas personas statūtu kapitālā un realizētiem nekustamajiem īpašumiem.

[5.4] Savukārt, pieteicēja norādījusi, ka bija ieviesusi atsevišķu īpašu kontu (nr.773500), kurā tika grāmatoti tie uzņēmuma izdevumi un samaksātais PVN, kas neattiecas uz apliekamiem darījumiem. Pieteicēja arī norādījusi, ka VID veiktās PVN deklarācijas pārbaudes izlases kārtībā rezultātā tika nepilnīgi izvērtēta informācija par neapliekamo darījumu struktūru un būtību. VID nav ņēmis vērā, ka 2003.gadā pieteicēja ir veikusi trīs veida ar PVN neapliekamus darījumus: pārdevusi nekustamo īpašumu; apmaksājusi jaundibinātas sabiedrības pamatkapitālu un guvusi procentu ieņēmumus. Neapliekamo darījumu kopējā summa Ls 240,01132 sastāvēja no šādām sastāvdaļām: nekustamo īpašumu pārdošana - Ls 167500,00, jaundibinātas SIA ,,RPK-Valio" pamatkapitāla apmaksa - Ls 55000,00,

procenti par izsniegtajiem aizdevumiem – Ls 17511,32. Minētās summas veido 0,72% no uzņēmumu kopējās darījumu vērtības. Vienīgie izdevumi šajā sakarā ir bijuši notāra pakalpojumi, kuri iegrāmatoti kontā nr. 773500.

Pieteicēja arī norādījusi, ka pamatkapitāla apmaksa ir darījums, kuram vispār netiek piemērotas likuma ,,Par pievienotās vērtības nodokli" normas, un tas nevar tikt ņemts vērā nosakot neapliekamo darījumu proporciju. Pamatkapitāla apmaksa nekad nav bijusi un nav likuma ,,Par pievienotās vērtības nodokli" ar PVN apliekamais objekts, līdz ar to tā nevar tikt uzskatīta par ar PVN neapliekamu darījumu, kas būtu jāņem vērā nosakot apliekamo darījumu proporciju.

Procentu ieņēmumi veidoja 0,05% no pieteicēja 2003. gada kopējās darījumu vērtības. Vienīgie izdevumi, kas bija saistīti ar izsniegtajiem aizdevumiem ir banku komisijas un pieteicēja jurista algas izdevumi. Ņemot vērā, ka neviens no minētajiem izdevumiem nav ar PVN apliekams darījums, pieteicējam neveidojās neatskaitāmais priekšnodoklis, un attiecīgi ar procentu ieņēmumiem saistītie izdevumi netika grāmatoti kontā nr. 773500 ,,Ar PVN neapliekamie darījumi". Tātad uzņēmums bija nodrošinājis likumā prasīto atsevišķo uzskaiti.

Bez tam pieteicēja norāda, ka neapliekamo darījumu būtības un satura izvērtēšanai ir būtiska nozīme, lai varētu izvērtēt faktiski veikto PVN aprēķinu un maksājumu atbilstību normatīvo aktu prasībām.

[5.5] Tiesa atzinusi, ka lietā nav izšķirošas nozīmes apstāklim, ka pieteicējas ģenerāldirektors 2001.gada 2.martā ir izdevis rīkojumu grāmatvedībai nodrošināt atsevišķu to preču un pakalpojumu uzskaiti, kas izmantoti tikai apliekamo darījumu un tikai neapliekamo darījumu nodrošināšanai. Šāds rīkojums nav pietiekošs, lai secinātu, ka uzņēmumā bija nodrošināta atsevišķa uzskaite, tāpat nav pietiekams arī tas apstāklis, ka ir ieviests atsevišķs konts, kurā tiek uzskaitīti izdevumi ar PVN neapliekamo darījumu veikšanai.

Tiesa par pamatotu atzinusi pieteicējas norādīto, ka būtiski ir izvērtēt neapliekamo darījumu būtību un ar to saistītos izdevumus, kā arī noskaidrot, vai no pieteicējas ieviestās uzskaites ir saprotama veikto darījumu būtība.

VID audita pārskatā atzinis, ka pārbaudāmajā periodā grāmatvedības jautājumos kvalificēta trešā persona var gūt skaidru priekšstatu par uzņēmuma finansiālo stāvokli un tā saimnieciskajiem darījumiem, kā arī konstatēt katra saimnieciskā darījuma sākumu un izsekot tā norisei.

Pieteicēja norādījusi, ka audita pārskatā nav atšifrēts, kas tas ir par ,,PVN", kas uzskaitīts vienā kontā, nav norādīta ne šī PVN summa, ne arī konts, kuru pārbaudot, šāds pārkāpums konstatēts. Pieteicēja, apstrīdot VID zemākās amatpersonas lēmumu, norādījusi neapliekamo darījumu būtību un ar tiem saistītos izdevumus, tomēr tiesa secinājusi, ka no VID ģenerāldirektora lēmuma neizriet argumenti, kāpēc pieteicējas iebildumi tiek noraidīti un netiek ņemti vērā. VID ģenerāldirektora lēmumā nav analizēta pieteicējas norādīto ar PVN neapliekamo darījumu būtība un ar tiem saistītie izdevumi.

[5.6] Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (turpmāk arī –Senāts) atzinis, ka pamatojuma trūkums, skatot pieteikumu par administratīvā akta atcelšanu, var tikt uzskatīts gan par tik būtisku procesuālu pārkāpumu, ka tā dēļ administratīvais akts ir atceļams, gan par tādu pārkāpumu, kurš norādāms kā administratīvā akta trūkums, bet kurš pats par sevi nerada tādas tiesiskās sekas kā administratīvā akta atcelšana. Tas izvērtējams katrā konkrētajā gadījumā. Par galvenajiem kritērijiem izmantojami divi apstākļi: 1) vai saprātīgs administratīvā akta adresāts no attiecīgā administratīvā akta pamatojuma varēja saprast, kāpēc attiecībā uz viņu izdots konkrētā satura administratīvais akts; 2) vai tiesa, pārbaudot attiecīgā administratīvā akta tiesiskumu, balstoties uz tā pamatojumu, var secināt, ka pamatojums attaisno adresātam uzlikto pienākumu.

Līdzīgus pamatojuma izvērtēšanas kritērijus ir noteikusi arī Eiropas Kopienu Tiesa. Tā piemēram, Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2006.gada 27.septembra sprieduma lietā T-168/01 50.punktā tiesa norādīja, ka lēmums ir pietiekami juridiski pamatots, ja tas satur skaidru autora argumentāciju, kas ieinteresētajām personām ļauj saprast, uz ko tas balstās, un tiesai pārbaudīt tā pamatotību. Toties tajā nav jāprecizē visi atbilstošie tiesiskie un faktiskie apstākļi, jo lēmuma atbilstība jāizvērtē, ņemot vērā gan tā tekstu, gan juridisko un faktisko kontekstu (publicēts: http://curia.europa.eu) *(skat. Senāta 2006.gada 14.novembra spriedumu lietā Nr.SKA-432/2006, 10.punktu).*

[5.7] Tiesa konstatējusi, ka VID ģenerāldirektors, izskatot pieteicējas iesniegumu, nav devis atbildes uz pieteicējas iebildumiem, nav ņēmis tos vērā, līdz ar to pārkāpjot APL 81.pantu, kas nosaka, ka augstākā iestāde izskata lietu vēlreiz pēc būtības kopumā vai tajā daļā, uz kuru attiecas iesniedzēja iebildumi. Minētā panta ceturtā daļa nosaka, ja iesniegumā par administratīvā akta apstrīdēšanu minēts apstrīdēšanas pamatojums, augstākas iestādes lēmuma pamatojumā norādāmi argumenti attiecībā uz šo iesniedzēja pamatojumu.

Pieteicēja ir atšifrējusi, kādi tieši bijuši neapliekamie darījumi un izdevumi, kuri bijuši nepieciešami neapliekamo darījumu veikšanai. Tas norādīts gan audita veikšanas laikā, gan apstrīdēšanas iesniegumā iestādei, gan pieteikumā tiesai. Pieteicēja norādījusi, ka ieviesusi atsevišķu kontu nr. 773500, kurā tika grāmatoti tie uzņēmuma izdevumi un samaksātais PVN, kas neattiecas uz apliekamiem darījumiem. Pieteicēja norādījusi, ka pamatkapitāla apmaksa ir darījums, kuram vispār netiek piemērotas likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" normas, un tas nevar tikt ņemts vērā nosakot neapliekamo darījumu proporciju, kā arī to, ka pieteicējai neveidojās neatskaitāmais priekšnodoklis saistībā ar procentu ieņēmumiem.

Tiesa atzina, ka VID nav pārbaudījis pieteicējas norādītos faktus, kā arī nav norādījis, kādi pierādījumi pieteicējai vēl konkrēti jāiesniedz.

Tiesa atzina, ka VID ģenerāldirektora lēmums pārsvarā satur tiesību normu citātus, nenorādot, kā minētās normas attiecas konkrētā gadījumā, kā arī nesniedzot atbildes pēc būtības uz pieteicējas norādītajiem faktiem. Arī

tiesas sēdē atbildētāja pārstāve nevarēja sniegt atbildes pēc būtības uz pieteicējas iebildumiem un pamatot, kāpēc pieteicējas veiktā atsevišķā uzskaite ir kļūdaina, kā arī nevarēja norādīt konkrētas PVN summas, kas ir nepareizi uzskaitītas un kuros kontos.

[5.8] Tiesa norādījusi, ka cita starpā VID atsaucies uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pantu, norādot, ka pieteicēja nav pieradījusi, ka nav atskaitījusi priekšnodokli saistībā ar izsniegtajiem aizdevumiem fiziskām un juridiskām personām, ieguldījumu citas juridiskas personas statūtu kapitālā un realizētiem nekustamajiem īpašumiem.

Tiesa secinājusi, ka faktiski VID pieprasa pierādīt negatīvu faktu – ka pieteicēja nav atskaitījusi priekšnodokli saistībā ar neapliekamiem darījumiem.

Saskaņā ar APL 59.pantu pēc administratīvās lietas ierosināšanas iestāde iegūst informāciju, kas saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešama, lai pieņemtu attiecīgo lēmumu. Panta otrā daļa nosaka, ka iegūstot informāciju, iestāde var izmantot visas tiesiskās metodes, arī iegūt informāciju no administratīvā procesa dalībniekiem no citām institūcijām, kā arī ar liecinieku, ekspertu, apskates, dokumentu un cita veida pierādījumu palīdzību. Ja iestādei nepieciešamā informācija ir nevis administratīvā procesa dalībnieku, bet gan citas institūcijas rīcībā, iestāde to iegūst pati, nevis pieprasa no administratīvā procesa dalībniekiem.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38. pantā noteiktais nodokļu maksātāja pienākums iesniegt pierādījumus par nodokļu maksājumu lielumu gadījumā, ja nodokļu maksātājs nepiekrīt nodokļu administrācijas aprēķinātajam nodokļu maksājumu lielumam, nevar tikt tulkots tik plaši, ka tiek pārkāpti vispārējie pierādīšanas principi. Arī Senāta tiesu praksē *(2004.gada lieta Nr. SKA – 48 un citas)* atzīts, ka likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pants nav tulkojams tādējādi, ka jebkurā gadījumā, kad nodokļu administrācijai rodas šaubas par darījuma norisi, nodokļu maksātājam būtu jānovērš šīs šaubas, iesniedzot likumā neparedzētus pierādījumus.

„Jau romiešu tiesībās bija izstrādāts princips - *negativae non probantus* (negatīvais nav jāpierāda). Šis pieņēmums ir pilnīgi pamatots, jo nevar, piemēram, pierādīt saistības vai pienākuma neesamību (..). Pierādīšanas pienākuma sadales pamatā ir princips *ei incumbit probatio qui dicit, non qui negat* (jāpierāda, pierādījumi jāiesniedz tam, kurš apgalvo, un nevis tam, kurš noliedz" *(sīkāk skat. A.Līcis "Prasības tiesvedībā un pierādījumi", 71.- 72. lpp).*

Senāts lietā, kurā VID apgalvoja noteikta darījumu esamību, bet pieteicēja pret to iebilda, tulkojot likuma "Par nodokļiem un nodevām" 38.pantu teleoloģiski, ir atzinis, ka minētā tiesību norma nav interpretējama tādā veidā, ka nodokļu maksātājam jāpierāda arī negatīvie fakti. Nodokļu maksātājam šādā gadījumā jāsniedz VID visa iespējamā informācija un iespēju robežās jāsadarbojas, lai noskaidrotu iemeslus, kādēļ pastāv dokumenti, kas norāda uz pozitīvo faktu. Tomēr negatīva fakta pierādīšanas gadījumā pierādījumu nastas uzlikšana tikai nodokļu maksātājam ir

nesamērīga un pārkāpj tiesību principu *negativae non probantus* (negatīvais nav jāpierāda) (*sk. Senāta 2005.gada 8.novembra spriedumu lietā Nr. SKA-337 9., 10.punktu*).

Tādējādi jautājumā par negatīva fakta pierādīšanu pirms likuma ”Par nodokļiem un nodevām” 38.panta piemērošanas VID ir jāpamato savi aprēķini, pamatojot ar PVN maksāšanas priekšnoteikumiem.

[5.9] Tiesa atzina, ka konkrētajā gadījumā pieteicēja ir iesniegusi pierādījumus, kas apliecina, ka uzņēmumā ir nodrošināta to preču un pakalpojumu atsevišķa uzskaite, kas izmantoti apliekamo un neapliekamo darījumu nodrošināšanai, kā arī sīki norādījusi visu neapliekamo darījumu būtību un ar tiem saistītos izdevumus.

VID ģenerāldirektors lēmumā nav arī norādījis, kāpēc apšauba pieteicējas iesniegtos pierādījumus, un kāpēc uzskata, ka nav nodrošināta to preču un pakalpojumu atsevišķa uzskaite, kas tika izmantoti apliekamo un neapliekamo darījumu nodrošināšanai, proti, nav pamatots, kas pieteicējas ieviestajā kārtībā ir nepareizs un kādā veidā būtu pareizi jānodrošina atsevišķā uzskaite, kā arī vispār nav izvērtēta pieteicējas norādīto neapliekamo darījumu būtība. Tiesa pilnībā piekritusi pieteicējai, ka atbildētājs ir pārkāpis APL 62.pantā noteikto uzklausīšanas principu, jo nav izvērtējusi pieteicējas argumentus.

Tiesa secinājusi, ka nav iespējams pārbaudīt VID administratīvā akta tiesiskumu, balstoties tikai uz tā pamatojumu, jo no tā nevar secināt, ka pamatojums attaisno adresātam uzlikto pienākumu – papildus iemaksāt budžetā PVN un soda naudu.

Tiesa norādījusi, ka VID uzskaitītās tiesību normas bez attiecīga pamatojuma, ka nav nodrošināta atsevišķa to preču un pakalpojumu atsevišķu uzskaite, kas izmantota apliekamo un neapliekamo darījumu nodrošināšanai, nevar būt par nelabvēlīga administratīvā akta izdošanas pamatu.

[5.10] Saskaņā ar APL 250.panta pirmās daļas 1.punktu, ja, pārbaudot procesuālo normu ievērošanu, tiesa secina, ka procesuālais pārkāpums ir tik nozīmīgs, ka varēja ietekmēt administratīvā akta saturu, tiesa šādu administratīvo aktu var atcelt, nevērtējot materiālo tiesību normu ievērošanu *(sk. Senāta 2005. gada 15. marta spriedumu lietā Nr. SKA-59, 15.punktu).*

Procesuālās ekonomijas nolūkos tiesa uzskatījusi, ka nav nepieciešams analizēt pārējos pieteicēja norādītos argumentus, atbildētāja – VID ģenerāldirektora lēmums ir atceļams kā nepamatots augstāk minēto argumentu dēļ. Arī Atbilstoši Senāta judikatūrai, kas savukārt veidojusies pamatojoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru, tiesai ir jāuzklausa argumenti, bet tai nav pienākums detalizēti atrunāt spriedumā jebkuru argumentu. *(sk. Senāta 2004.gada 23.novembra sprieduma 8.punktu lietā Nr. SKA-216, 2006.gada 28.februāra sprieduma 12.punktu lietā Nr. SKA-54).*

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 27.marta spriedumu VID ir iesniedzis apelācijas sūdzību. Apelācijas sūdzība pamatota ar tālāk norādītajiem argumentiem.

[6.1] Tiesa spriedumā norādījusi, ka VID ģenerāldirektors, izskatot pieteicēja iesniegumu, nav devis atbildes uz pieteicēja iebildumiem, nav ņēmis tos vērā, līdz ar to pārkāpjot APL 81.pantu.

Pieteicēja ir atšifrējusi, kādi tieši bijuši neapliekamie darījumi un izdevumi, kuri bijuši nepieciešami neapliekamo darījumu veikšanai. Tas norādīts gan audita veikšanas laikā, gan apstrīdēšanas iesniegumā iestādei, gan pieteikumā tiesai. Pieteicēja norādījusi, ka ieviesusi atsevišķu kontu nr.773500, kurā tika grāmatoti tie uzņēmuma izdevumi un samaksātais PVN, kas neattiecas uz apliekamiem darījumiem. Pieteicēja norādījusi, ka pamatkapitāla apmaksa ir darījums, kuram vispār netiek piemērotas likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" normas, un tas nevar tikt ņemts vērā, nosakot neapliekamo darījumu proporciju, kā arī to, ka pieteicējai neveidojās neatskaitāmais priekšnodoklis saistībā ar procentu ieņēmumiem.

VID nav pārbaudījis pieteicējas norādītos faktus, kā arī nav norādījis, kādi pierādījumi pieteicējai vēl konkrēti jāiesniedz.

VID ģenerāldirektora lēmums pārsvarā satur tiesību normu citātus, nenorādot, kā minētās normas attiecas konkrētā gadījumā, kā arī nesniedzot atbildes pēc būtības uz pieteicējas norādītajiem faktiem. VID nav varējis sniegt atbildes uz pieteicējas iebildumiem un pamatot, kāpēc pieteicējas veiktā atsevišķā uzskaite ir kļūdaina, kā arī nevarēja norādīt konkrētas PVN summas, kas ir nepareizi uzskaitītas un kuros kontos.

[6.2] VID uzskata, ka tiesa, izdarot iepriekšminētos secinājumus [6.1], nav ņēmusi vērā lietā esošos pierādījumus.

[6.2.1] Likums „Par pievienotās vērtības nodokli" 6.panta pirmās daļas 17.punkta „a" un „d" apakšpunktā noteikts, ka ar PVN neapliek finansiālos darījumus, tajā skaitā 1) kreditēšanu (arī līzinga kreditēšanu) un naudas aizdevumu piešķiršanu un kontroli, kā arī pakalpojumus, kas saistīti ar galvojumiem, garantijām un to uzraudzību, ko veic kredīta piešķīrējs, 2) ieguldījumus kapitālā, kas veikti naudā, kā arī vērtspapīrus un pakalpojumus, kas saistīti ar vērtspapīru izlaišanu, glabāšanu, atsavināšanu un pārvaldīšanu.

[6.2.2.] Ministru kabineta 2001.gada 14.augusta noteikumu Nr.374 „Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" normu piemērošanas kārtība" 79.[1]punktā noteikts, ka likuma 6.panta pirmās daļas 17.punkta „a" apakšpunktā minētās kreditēšanas un naudas aizdevumu piešķiršanas un kontroles pakalpojuma vērtība ir kredīta procentu un kredītiestāžu komisijas maksas vērtība.

[6.2.3.] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 6.panta pirmās daļas 23.punktā noteikts, ka ar PVN neapliek nekustamā īpašuma, arī zemes, pārdošanu, izņemot nelietota nekustamā īpašuma pirmo pārdošanu.

Minētā likuma 10.panta desmitajā daļā noteikts, ja iegādātās preces un saņemtie pakalpojumi tiek izmantoti gan apliekamu, gan neapliekamu darījumu veikšanai vai ja nav nodrošināta to atsevišķa uzskaite, atskaitāmā priekšnodokļa daļu taksācijas periodā aprēķina, izmantojot šādu proporciju: skaitītājā – veikto apliekamo darījumu vērtība bez nodokļa (ieskaitot to darījumu vērtību, kas apliekama ar nodokļa 0 procentu likmi); - saucējā –

kopējā veikto darījumu vērtību bez nodokļa (skaitītājā ietverto darījumu un saskaņā ar šā likuma 6.panta pirmo daļu neapliekamo darījumu vērtību summa).

[6.3] No pārbaudes materiāliem redzams, ka a/s „Rīgas piena kombināts" 2003.gada janvāra – decembra PVN deklarācijās bija uzrādījusi saņemtos procentus par izsniegtajiem aizdevumiem fiziskām un juridiskām personām Ls 17511,32, jūnija PVN deklarācijā bija uzrādījusi ieguldījumu citas juridiskas personas statūtu kapitālā Ls 55000,00 kā arī augusta un oktobra PVN deklarācijās uzrādījusi realizētos nekustamos īpašumus kopumā par Ls 167500,00.

Pārbaudes laikā netika konstatēts, ka 2003.gadā a/s „Rīgas piena kombināts" grāmatvedībā būtu nodrošinājusi to preču un pakalpojumu atsevišķu uzskaiti, kas tika izmantoti apliekamo un neapliekamo darījumu nodrošināšanai.

[6.4] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 35.panta otrajā daļā noteikts, ja nodokļa deklarācijā ir samazināta aprēķinātā budžetā maksājamā nodokļa summa vai palielināta no budžetā atmaksājamā nodokļa summa vai uz nākamo taksācijas periodu attiecināmā nodokļa summa, nodokļu administrācija aprēķina un par labu budžetam no nodokļu maksātāja piedzen samazināto (palielināto) nodokļa summu un soda naudu tās apmērā.

[6.5] Tā kā a/s „Rīgas piena kombināts" 2003.gadā bija veikusi ar PVN apliekamus un neapliekamus darījumus, tad atbildētājs uzskata, ka pārbaudes rezultātā VID pamatoti pārrēķināja atskaitāmo priekšnodokli un pamatoti papildu nomaksai budžetā a/s „Rīgas piena kombināts" aprēķināja PVN Ls 32024,03 un soda naudu Ls 32024,03.

[6.6] Tā kā a/s „Rīgas piena kombināts" VID ģenerāldirektoram nebija iesniegusi pierādījumus, ka 2003.gadā grāmatvedībā būtu nodrošinājusi to preču un pakalpojumu atsevišķu uzskaiti, kas tika izmantoti apliekamo un neapliekamo darījumu nodrošināšanai, tad VID uzskata, ka nav pamata apšaubīt VID pārbaudes rezultātā veikto atskaitāmā priekšnodokļa pārrēķinu saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta desmitās daļas nosacījumiem un darījumu proporcijas pārrēķinu kopumā par 2003.gadu saskaņā ar Ministru kabineta 2001.gada 14.augusta noteikumu Nr.374 „Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" normu piemērošanas kārtība" 158.punktu.

[7] 2007.gada 2.maijā Administratīvajā apgabaltiesā saņemti pieteicējas paskaidrojumi sakarā ar VID apelācijas sūdzību. Paskaidrojumos minēts sekojošais.

[7.1] Apelācijas sūdzībā nav norādīts neviens apstāklis, kas varētu būt par pamatu, lai apstrīdētu pārsūdzētajā spriedumā ietverto pamatojumu un tiesas secinājumus.

[7.2] Apelācijas sūdzībā nav norādīts, kāpēc VID apšauba pieteicējas iesniegtos pierādījumus un uzskata, ka nav nodrošināta tikai to preču un

pakalpojumu atsevišķa uzskaite, kas tika izmantoti apliekamo un neapliekamo darījumu nodrošināšanai.

[7.3] VID uzskaitītās tiesību normas bez attiecīga faktisko apstākļu pamatojuma, kas dotu tiesības VID konkrētajā lietā piemērot šīs normas, nevar būt ne par nelabvēlīga administratīvā akta, ne arī par pārsūdzētā tiesas sprieduma atcelšanas pamatu. VID arī tiesas sēdē nespēja sniegta atbildes pēc būtības.

[7.4] Apelācijas sūdzībā vispār nav apstrīdēts spriedumā konstatētais fakts par procesuālo normu neievērošanu, pieņemot administratīvo aktu. Šis fakts pats par sevi ir par pamatu pieteikuma apmierināšanai un pārsūdzētā administratīvā akta atcelšanai. Atzīstot, ka administratīvais akts izdots, neievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un procesuālais pārkāpums ir tik nozīmīgs, ka varēja ietekmēt administratīvā akta saturu, tiesa pamatoti atzinusi, ka šāds administratīvais akts ir atceļams pat nevērtējot materiālo tiesību normu ievērošanu.

[8] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāves apelācijas sūdzību neatzina, VID pārstāve apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā minētajiem pamatiem.

## Motīvu daļa

[9] Noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus to kopsakarā, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir apmierināms.

[10] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Apgabaltiesa, pārbaudījusi pirmās instances tiesas sprieduma motivāciju, atzīst, ka Administratīvā rajona tiesa a/s „Rīgas piena kombināts" pieteikumā minētos apstākļus ir pārbaudījusi vispusīgi un pilnīgi, tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, pareizi piemērojusi tiesību normas, un tiesas sniegtā argumentācija ir izvērsta un pareiza, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai, kas minēta apgabaltiesas sprieduma [5.1]-[5.10] punktos, un Administratīvā procesa likuma 251.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

[11] VID pārstāve tiesas sēdē vērsa tiesas uzmanību uz Audita pārskata 11.lapu (*lietas 52.lapa*), kur konstatēts, ka pieteicēja nav nodrošinājusi apliekamo darījumu atsevišķu uzskaiti. Apgabaltiesa secina, ka Audita pārskata 11.lapā konstatētais attiecas uz pieteicējas veiktajiem darījumiem 2002.gadā, un pieteicēja šajā daļā VID lēmumu nav pārsūdzējusi.

[12] Tā kā apgabaltiesa atzina par pareiziem pirmās instances tiesas secinājumus (pievienojās pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai), apgabaltiesa nevērtē apelācijas sūdzības argumentus (*sk. [6.1]-[6.2]*), ka pirmās instances tiesa izdarījusi nepareizus secinājumus.

[13] VID apelācijas sūdzībā norādījis, ka pārbaudes laikā netika konstatēts, ka 2003.gadā a/s „Rīgas piena kombināts" grāmatvedībā būtu nodrošinājusi to preču un pakalpojumu atsevišķu uzskaiti, kas tika izmantoti apliekamo un neapliekamo darījumu nodrošināšanai. Apgabaltiesa secina, ka VID šo argumentu nav pamatojis nedz Audita pārskatā (*lietas 58.-59.lapa*), nedz VID ģenerāldirektora 2005.gada 13.aprīļa lēmumā Nr.19/9944, kurš satur tikai tiesību normu uzskaitījumu bez paskaidrojuma, kā tās attiecas uz konkrēto gadījumu.

Apgabaltiesa secina, ka saprātīgs administratīvā akta adresāts no VID ģenerāldirektora 2005.gada 13.aprīļa lēmuma Nr.19/9944 pamatojuma tā pārsūdzētajā daļā nevar saprast, kāpēc attiecībā uz viņu izdots konkrētā satura administratīvais akts, un apgabaltiesa analoģiski pirmās instances tiesai secina, ka nav iespējams pārbaudīt pārsūdzētā lēmuma tiesiskumu, balstoties uz tā pamatojumu, jo no tā nevar secināt, ka pamatojums attaisno adresātam uzlikto pienākumu – nomaksāt budžetā papildus aprēķināto PVN un soda naudu.

[14] Apgabaltiesa uzskata, ka nav nepieciešams norādīt papildu argumentus attiecībā uz pārējiem VID apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem (*sk. [6.3]-[6.6]*), jo atbildes uz tiem jau izriet no Administratīvās rajona tiesas sprieduma.

## Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

**nosprieda:**

Apmierināt akciju sabiedrības „Rīgas piena kombināts" pieteikumu.

Atcelt no tā pieņemšanas dienas Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2005.gada 13.aprīļa lēmumu Nr.19/9944 daļā par papildus nomaksai budžetā noteikto pievienotās vērtības nodokli Ls 32024,03 apmērā un soda naudu Ls 32024,43 apmērā.

Uzlikt par pienākumu Valsts ieņēmumu dienestam atlīdzināt akciju sabiedrībai „Rīgas piena kombināts” samaksāto valsts nodevu Ls 10,00.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

| | | |
|---|---|---|
| Tiesas sēdes priekšsēdētāja | */paraksts/* | M.Osmane |
| Tiesneši | */paraksts/* | S.Gintere |
| | */paraksts/* | E.Puriņš |

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese M.Osmane
Rīgā, 2008.gada 26.maijā